

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: **ותאמר ציון**

מקאם: **שיגא**

פרשת **עקב**

16 באוגוסט, 2025

עלון מספר 1243

כ"ב באב, תשפ"ה

הדלקת נרות 7:35 * שקיעה 7:53 * שיר השירים 6:45 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:30 * מוצאי שבת 8:33, וע"פ רבנו תם 9:03 * זמן טלית 4:48 * שעה זמנית 80:00
עלות השחר 4:32 * נץ החמה 6:08 * מנחה חול 7:00 * ערבית מנין מוקדם 6:48
צאת הכוכבים 8:28 * סוף זמן קריאת שמע 8:32 * סוף זמן עמידה 9:52 * חצות היום והלילה 1:00

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi

2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

שעסקיהם עומדים ואף קורסים. נבהל הגביר ואמר: חלילה, אל תפתח פה! אבל תבין שאיני יכול לתת לך כמו בשנה שעברה. אמר לו הרב: תשמע החידוש הזה: בית הלל אומרים: אדם שאשתו הקדיחה לו תבשילו, יכול לגרשה. ותמוה: קרה מקרה, הסיחה דעתה, התבשיל נשרף, ובשביל זה תגורש? אלא כך הוא המעשה: אשה בישלה, התבשיל נשרף, ובמקום שתקום ותבשל לבעלה בישול חדש, מה עשתה, קמה ובישלה לעצמה תבשיל חדש, ואמרה לבעלה: אתה תאכל פת ובצל. זוהי אשה רעה ויכול לגרשה, לפיכך אמרו ודקדקו: הקדיחה לו תבשילו של בעל, אבל לעצמה עשתה תבשיל אחר נאה וטעים. המשיך הרב: גם אתה, העסקים צולעים, האם צמצמת בהוצאות הבית, האם לא יצאת לנופש כהרגלך, האם קצצת בדברי תענוגים גשמיים? וכשהגעת לצדקה, אמרת איני יכול לתת לך כשנה שעברה. התבייש הגביר ושילם לו כשנה שעברה. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה

"כל המצוה אשר אנוכי מצוך היום". וכי היום נצטוו במצוות והלא בהר סיני כבר נצטוו עליהן? אמר רבי יצחק מיורקה: מכאן אזהרה לאדם שלא יעשה המצוות

הפסוק אומר: "והיה אם שכוח תשכח את ה' אלוקיך וכו'". יש שתי תמיהות בפסוק זה: ראשית, אין "והיה" אלא לשון שמחה. מה יש לשמוח בשכחת ה' יתברך? והלא נאמר: השמר לך פן תשכח את ה' אלוקיך? ועוד כפל הלשון: שכוח-תשכח, והלא דרשו במקום אחר: השב תשיבם אפילו כמה פעמים, שלח תשלח אפילו כמה פעמים, עוד הוכח תוכיח, עוד הקם תקים עמו וכו'! התשובה כשיעלה אדם למעלה לשמים שואלים אותו: התקשרת להורים בכל יום? יענה: האמת, שכחתי. שלמת חובותיך בזמן? האמת, שכחתי, ללוות זכר, להחזיר, פרח מזכרונו. יעברו סעיף אחר סעיף: ביקר חולה? יענה נזכרתי, אבל הוא מת כבר. הלכת לניחום אבלים? נזכרתי אבל כבר קמו מאבלות שבעה. ועכשיו הוא שמח על כל התשובות שהשיב ששכח, היינו והיה אם שכוח, שמחת על כל השכחות הללו, אבל אם ושכחת את ה' אלוקיך, הרי זה אין בה שמחה, אלא עונש כמו שכתוב בפסוק הנזכר. לכן, אוי לה לאותה שמחה. ומעשה שהיה: חכם אחד הלך להתרים גביר נודע. והתנצל הגביר ואמר: העסקים לא הולכים כל כך טוב. ענה לו הרב: העיקר שהם הולכים, אבל יש אנשים שבאים אלי ואומרים לי

שיגרה, מצות אנשים מלומדה, אלא בכל יום תהא כל מצוה בעיניו כחדשה, ואיך יהיה זה? שיפיה בה נשמת חיים ושל כוונה בשמחה כמוצא שלל רב. ונמצא בכל יום המצוה היא חדשה, וכן למחר, ומחר של מחר ולעולמי עד.

היסטוריה בקצרה: 220 שנה אחרי

החורבן 290 למנינם

אותה תקופה לא היה רבינו הקדוש נהוג בו כבוד כפי מדרגתו, וחשב אותו כתלמיד רגיל לומד בישיבתו. פעם אחת, היה לו רבינו הקדוש כאב שיניים, ונצטער מאוד, עד שבא אליהו הנביא בדמות רבי חייא, ושם ידו על פיו ונתרפא, אז ידע רבינו הקדוש מעלת רבי חייא, ועשו זאת מן השמים, כדי שידע מי הוא רבי חייא. וגם רבי חייא למד אצל רבי שמעון בר יוחאי. ועסק עמו בסודות התורה, ונעשה רבי חייא דיין מומחה עד שהיה דן יחידי בדיני ממונות. והיה לו כח לכופ את האדם בדין. ולא חזר לארץ ישראל אלא ללמד תורה לאחרים. וכשהיה רבי חנינא בר חמא מתווכח בהלכה עם רבי חייא, אמר לו רבי חנינא: עלי אתה חולק? שאם חס ושלום נשתכחה תורה מישראל, אני בפלפולי בתורה אני מחזירה. אמר לו רבי חייא: עלי אתה חולק? אני עשיתי דבר חשוב שלא נשתכחה תורה מישראל. אמר לו, מה עשיתי? הלכתי וזרעתי זרע של פשתן, וכשגדל, עשיתי מהחוטין שלו גדילים לציצית, וגם עשיתי מהחוטין רשתות ומכמורות, ובהם הייתי צד צבאים, שחטתי אותם והאכלתי בשרם ליתומים, ומעורותיהם תקנתי קלפים, ועליהם כתבתי חמשה חומשי תורה.

הדרך לרפואה ולבריאות:

כולסטרול טוב וכולסטרול רע

הכולסטרול הוא חומר שבחלקו מיוצר על ידי הגוף עצמו, ובחלקו השני נוצר ונרכש מן המזון שאוכלים. הכולסטרול הטוב נקרא HDL. הוא מסייע בהוצאת

עודפי הכולסטרול מהדם ובכך מקטין את הסיכון לטרשת העורקים. את הכולסטרול הטוב אנחנו משיגים בראש ובראשונה באמצעות הרגלי תזונה נכונים, לפי ההוראות שאתה מחזיק כרגע בידך, ובנוסף, על ידי פעילות גופנית והליכה. הכולסטרול הרע LDL הוא חומר שומני המצטבר בדפנות העורקים, ומביא בהדרגה להצרות ולעיתים לחסימה מוחלטת של כלי הדם, המכונה "טרשת עורקים", שכתוצאה ממנה נגרמים התקפת לב, אירועים מוחיים וכל המחלות הקשורות בסתימות בכלי דם. השומנים מן החי מגבירים את ה"רע" וממעטים את ה"טוב" ואילו חלק מהשומנים מן הצומח - להיפך, ולכן הם מומלצים, כמובן במידה. שמן זית הוא מצויין, הוא גם מכונה בשם "הזהב הירוק". הוא מכיל שומן בלתי רווי ומעט שומן רווי, אך זאת בתנאי שמצוין עליו שהוא מ"כבישה קרה" ולא כתוב עליו "זך" או "מזוכך". רמת החומציות עדיף שתהיה פחות מאשר 1%. ברמה זו השמן מכונה בארץ ישראל "כתית מעולה". השימוש המומלץ בשמן הזית הוא לערבבו בתוך האוכל ולא בצורה של שתייה. ואגב, ידיעה חשובה: הגוף לא יכול לספוג בארוחה יותר מאשר כמות של שתי כפות שמן זית, והשאר הולך ללא תועלת. שמן חמניות או קנולה עדיף על שמן סויה.

דברי מוסר: דיבור בשעת קריאת ספר

תורה-קדיש-וחזרה

כותב "החפץ חיים" האסור החמור של שיחה בטלה בבית הכנסת, ראוי לידע את עוצם המכשול שנעשה על ידי זה, כשמתחיל לספר לחברו את המעשיות שלו שהם מעורבין בלשון הרע ורכילות מראשן עד סופן, קודם קריאת התורה, מתחיל האדם לספר לחברו היושב לידו איזה ספור שיש בו לשון הרע וכדומה,

צריך לתקן, אבל רעייתו לא ידעה כיצד לקחת אותן לתיקון. ואחר כך עלה רעיון בראשה, והלכה לסנדלר וסיכמה עמו שתביא לו את הנעליים, בזמן שמרן נח קמעא, והוא יתקן זאת באופן מיידי משום שהדבר דחוף מאוד ונחוץ מאוד כי אין למרן עוד נעליים. הסנדלר נאות, והתחיל בתיקון הנעליים, אך התיקון נמשך יותר מהזמן הצפוי, וכשמרן קם לא מצא את נעליו, החל לחפש ולחפש אך לשווא. ואז מרן חשב כבר ללכת אל השיעור עם נעלי בית, כדי לא לאחר את מסירות השיעור הקבוע, וחשש מאוד לביטול תורה ברבים. והנה, באותה עת הגיעה הרבנית כשהיא מתנשפת ובידה הנעליים, והיא מתנצלת על העיכוב הבלתי צפוי. באחד משיעוריו, מרן נשא דברים אלו: בצעירותינו מה היה לנו? למדנו עם לחם צר ומים לחץ, כל יום הייתי לוקח איתי לישיבה פת לחם ועגבנייה, יותר מזה לא היה לנו בבית. וזה היה כל האוכל שלי. פעם אחת מצאתי שמנת, ומרחתי בה את הפת, ואותו יום היה לי חגיגת יום טוב, וזכיתי לאכול שמנת, והיה עוני מאוד ובכל זאת למדנו תורה.

סיפור

הרב המקובל רבי לייב שרה זצ"ל

1735-1796

כשהיה מתפלל העמידה, היה מאריך שמונה שעות רצופות ועומד דומם כאבן, בלי שום תנועת שפתיים ואברים. ואחר התפילה היו כל בגדיו וגם מנעליו רטובים זיעה, שמדרגת היראה שלו היתה גדולה משל מלאכי חיות הקודש. נהיה מפרש פסוק זה על העשירים בדרך זו: ורם לבבך, ושכחת את ה' אלוקיך, כלומר: כשבן אדם יש לו עשירות ואינו דואג על הפרנסה, אז ושכחת מלשון מצוי ושכיח אצל ה', אז עליו לחשוב עצות מה לעשות בממון שלו נתן ה', ולתמוך במוסדות תורה וחסד עם

וכשפותחין העם הספר תורה ובעל הקורא מתחיל לקרוא הפרשה, בא יצר הרע על המספר ומסיתו שלא להפסיק באמצע הסיפור ועליו לגמור את לשון הרע אפילו בעת קריאת התורה, ופעמים הרבה שהמספר הוא גם כן מן האנשים החשובים שעומדים והיושבים ראשונה בבית הכנסת, ועונו נראה לעין כל. ועל ידי זה כשממשיך לספר, נמצא מחלל את ה' ברבים דהיינו בפני עשרה מישראל, ועונו גדול ועבר על: "ולא תחללו את שם קדשי" ועוד ביטל קריאת התורה ברבים שאין למעלה מחשיבותה שהיא מצוה דרבים, וידוע הפסוק: "ונשלמה פרים שפתינו" ועלינו לקיים כל מצוה ומצוה בתורה. אבל הרבה מצוות שאין בידנו לקיימם כגון קרבנות וכדומה, אבל כשנשמע הקריאה מפי החזן, והשמיעה הזאת יש בה כל תרי"ג המצוות, מעלה עלינו הכתוב כאילו קיימנו בפועל אותה מצוה (עשה או לא תעשה) ששמענו בפרשה של אותו שבת ואם היינו מדברים בשעת הקריאה, אז הפסדנו אותה מצוה שכתובה בפרשה זו. ואם חסר פסוק אחד אפילו תיבה אחת ולא שמע אותה הפסיד הרבה, והוא עוון פלילי וגדול מנשוא. ומעביר ממנו לשמוע דברי אלוקים חיים. ואם דיבר בשעת אמירת קדיש ועל ידי זה מונע את עצמו מלענות אמן יהא שמיה רבא, אשר אמירתו היא נעלה מאוד עד שאמרו: אפילו יש בו שמץ אפיקורסות, מוחלין לו וכל הצרות והיסורים שסובל האדם בחייו הוא מעוון הדיבור בשעת קריאת ספר תורה וקדיש וחזרה, וה' יצילנו משגיאות אמן.

הראשון לציון: הגאון מרן חכם עובדיה

יוסף 1921-2013

בהקשר לעניות הרב, בתקופה שמרן היה מוסר שיעור לתלמידיו, היה לו רק זוג נעליים אחד בלבד, והולך בו לכל מקום. ובאחד הימים נקרעו הנעליים, והיה

אכל מפירות אלו שיעור 28 גרם והם:
זתים - ענבים - תמרים - תאנים -
רימונים, מברך אחריהם על העץ ועל פרי
העץ. ואם שתה יין רביעית 86 גרם מברך
אחריה על הגפן ועל פרי הגפן.

התורמים לעלון זה

האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי
ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות
ולרפואה שלמה אמן. *** האדון אלי
סטהון ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה
אמן. *** הגברת אסתר רומנו-חמרה
ובעלה האדון מארקו ובניהם לברכה
ולהצלחה אמן. *** הגברת שרה מנשה
ובעלה ובניהם לברכה ולהצלחה אמן.
*** הגברת נינה סעאדיה ובניה האחים
המבורכים יוסף, ג'ק, זיכו, צופיה, דולי
וקארן לברכה ולהצלחה עם כל
משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח
אברהם סעאדיה בן שפיקה ע"ה אמן.
*** האדון נסים אלגדע ואשתו הגברת
רימה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ
חמיו המנוח יהודה בן רימה ואמו רחל
בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת אולגא
זליטה ובניה האחים המבורכים נסים,
משה, שלמה, נינה, פיפי ושרה לברכה
ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ
אביהם המנוח נתן בן נגלא ע"ה אמן. ***
הגברת אדיל כדידה ובניה לברכה
ולהצלחה ולע"נ בעלה ואביהם המנוח
חיים בן פרח ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$650.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 267,300,
+1,300 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

הבריות. ושוב מעשה עם אחד עשיר
וקמצן גדול, פעם ראה בחצות הלילה
כשכל אנשי ביתו היו ישנים מכבר, ורק
הוא לבדו היה ער, והנה רואה עני אחד
עומד בחדרו, ושאל אותו: באיזה אופן
נכנסת אל תוך הבית שהוא סגור ומסוגר
מסביב? אבל העני לא השיב לו על
שאלתו זו, רק אמר לו בקול רם: תן לי
חמש מאות זהובים ואני רוצה לפדות
שבויים מבית האסורים. דבריו אלו פעלו
על העשיר פעולה עזה כל כך עד שלא סרב
כלל בדבר, ונתן תיכף את כל הסכום
שנדרש. לקח העני את המעות ונטל
פיתקא וכתב עליה: ביום פלוני אחרי
חצות הלילה אחזיר לך את המעות,
ונעלם. התחלחל העשיר וסיפר לבני
ביתו, וביום המיוחד אסף העשיר את בני
ביתו, וכולם המתינו אל בוא העני.
בחצות הלילה הגיע העני, ותרדמה עזה
נפלה על כל הנמצאים בבית, חוץ
מהעשיר. העני השיב את כל הכסף, ושאל
העשיר אותו: מה שמך? והשיב לו לייב
בן שרה.

דינים

- 1 - כשמברך על הטלית הגדול בבית
הכנסת, יכווין לפטור את הטלית הקטן
שלו בשו תחת בגדיו.
- 2 - קודם שיברך יבדוק את חוטי
הציציות אם הם שלמים, ואם היו
מסובכים זה עם זה צריך להפרידם,
וראשי תיבות ציצית הוא: צדיק יפריד
ציציותיו תמיד. אבל בשבת איסור
להפרידם משום איסור "מתקן מנא".
ואם אירע שנסתבכו באותה שבת, מותר
להפרידם.
- 3 - כל דבר אכילה אם אוכל שיעור כזית
28 גרם מברך לאחריו בורא נפשות רבות
ואם שתה איזה משקה שאינו חם ושאינו
קר רביעית 86 גרם מברך אחריו בורא
נפשות.
- 4 - אם אכל כל מיני מזונות שיעור 28
גרם מברך אחריהם על המחיה. ואם